

Det skal være tydeligt for palæstinenserne, at tostatsløsningen også er, hvad man går ind for, hvor man vil beskytte, og hvor man vil sikre, at de får deres stat. Derfor er det også vigtigt, at den regering, der kommer i Palæstina, også får resultater, så det er tydeligt, at forhandlingsvejen, den politiske vej, giver resultater, som terroreren ikke giver.

Kl. 12.05

Det er punktet, selv om man kunne tvivle på, at der findes en løsning efter alle de fredsplaner. Jeg tror, der har været 77 fredsplaner nu, som alle sammen har lidt skibbrud, men det er jo alligevel den løsning, vi må gå frem mod.

Der er det jo rigtigt – jeg tror, det var fru Margrete Auken, der var inde på det – at Israel ikke kan opretholde sin eksistens som jødisk demokratisk stat, hvis ikke Israel kommer af med de arabiske områder.

Når nogle, som går ind for tostatsløsningen, siger til os, at det ikke er venligt over for Israel, så jo, det er meget venligt over for Israel, for Israel vil ikke eksistere, hvis ikke Israel får en tostatsløsning. Jo, Israel kan så eksistere, men så er det ikke som en jødisk stat, som fru Auken var inde på. For befolkningsudviklingen betyder jo, at det arabiske befolkningselement vil blive større end det jødiske, og det vil sige, at for at bevare den som jødisk stat vil man så skulle indføre apartheid, og så er det ikke nogen demokratisk stat. Så enten mister man demokratiet, eller også mister man det jødiske særpræg på staten. Derfor har de, som vil Israel det godt, kun én vej, og det er tostatsløsningen.

Det er hovedsynspunktet. Det er det, det hele drejer sig om, som jeg ønskede at rekapitulere her. Så skal jeg selvfølgelig besvare nogle af spørgsmålene, som er blevet rejst her under debatten.

Ja, regeringen støtter naturligvis det videre arbejde med Genèveaftalen, ligesom vi støttede Louisianaprocesen, og jeg agter faktisk at bevilge penge i det omfang, jeg kan. Der må vi se, hvad finanslovforhandlingerne ender med. I det omfang jeg kan, agter jeg, ligesom vi gjorde med Louisiana, også at støtte et videre arbejde med Genèveprocessen, informationen omkring Genèveresultatet.

Nu er der jo ikke længere planlagt en oprindelig ceremoni, som der var tale om, til den 4. november. Nu er det udskudt til den 20. november, så det bliver slet ikke så ceremonielt, som der var tale om. Så det, vi vil gøre, er at støtte videreformidlingen af resultatet.

Men jeg vil også gøre opmærksom på, at der også ligger Ayalons og Nusseibehs fredsplan fra i sommer, som jeg også synes var fornuftig. Så jeg ser Genèveaftalen som bevis for det, vi også ser med Louisiana, og som min forgænger ville vise med Louisiana, at de to parter faktisk kan få formuleret vejen til fred og freden. Derfor støtter vi den, og derfor støttede vi Louisiana, og derfor vil vi også støtte Genève.

Men jeg vil også støtte Ayalon og Nusseibeh. Det er vigtigt at demonstrere, at de altså kan løse problemet. Der er nogle, der kan. Men det er jo også vigtigt at understrege, at når det i sidste instans endelig skal løses, så er det jo parternes regeringer. Vi kan ikke komme udefra og sige: Genèveaftalen er nu lov, den vedtager vi i FN. Det er jo parterne, som skal stå inde for slutaftalen. Men vi kan da inspirere, og vi kan anbefale.

Til hr. Jeppe Kofod skal jeg sige, at vi også finder, at grundstøtten til UNWRA skal øges, og derfor agter vi jo også at øge den med 10 mio. kr. fra 2005. Vi finder også, at overvågningsmekanismen er vigtig. Den er ikke i road map'en. Der står kun, at kvartettens medlemmer vil mødes og holde øje med det og drøfte situationen, men det, der er brug for, når man taler overvågningsmekanisme, er jo ikke, at kvartetten mødes og vurderer situationen. Det er jo, at der er nogen, der overvåger, at checkpoints f.eks. ikke går umenneskeligt til.

Det går vi ind for, og israelerne går også ind for det, men under USA's ledelse, for øjeblikket alene med USA. Vi ønsker selvfølgelig, at kvartetten, og andre kan også komme ind i billedet, leverer en direkte overvågningsmekanisme. Det er vi også indstillet på, men det kræver, at man byder dem velkommen. Man kan jo altså ikke kæmpe sig ind og placere en overvågningsmekanisme.

Derfor ønsker vi jo også at forlænge TIPH'en i Hebron, fordi der har vi jo kernen til en overvågningsmekanisme, som vi jo rent faktisk har i Hebron. Vi er også indstillet på at forlænge den næste gang, som vi selvfølgelig skal orientere Nævnet om til sin tid.

Omkring tolden, som spillede en meget stor rolle for flere i debatten – og med rette – vil jeg sige, at man ikke kan få præferencetold for produkter lavet uden for Israel. Associeringsaftalen er med Israel og er naturligvis ikke for de besatte områder, og de, som producerer dér i bosættelserne, kan ikke få præferencetold.

Så er der spørgsmålet om deklarereringen. Det er jo så der, vanskeligheden er. Man lægger pro-